

ΚΩΔΙΚΟΣ 111131

ΚΩΔΙΚΟΣ 1131

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἀλ. Υψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

Υπάρχει ἔλλειμμα πνευματικότητος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας;

Εἰς τὸ προηγούμενο τεύχος τῆς, τὸ ὅποιον ἐγράφη τὸν Φεβρουάριον 2020 καὶ ἐταχυδρομήθη τὴν 5-3-20, ἡ "Ε.Κ." ἀπηύθυνε ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸν προθυπουργό μας, διὰ τῆς ὁποίας παρεκαλεῖτο νὰ ἐνεργήσῃ δεόντως, ὥστε νὰ διευρυνθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Μητροπολιτῶν, τῶν χηρευομένων Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ νὰ τεθῇ ὄριον ἡλικίας, πέραν τοῦ ὁποίου, αὐτομάτως νὰ καθίστανται σχολάζοντες.

Διότι μέ τὸ σημερινὸ σύστημα, δὲν ἐκλέγονται πάντοτε οἱ ἀγιώτεροι καὶ πολλοὶ γέροντες εἶναι ἀνήμεροι ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ πολλὰ καὶ κουραστικὰ διακονήματά Των.

Καὶ "εἶναι κοινὴ καὶ ἀναντίρρητος διαπίστωσις τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὅτι ἡ διοίκησις Τῆς ἔχει ὑποστῇ ὑποβάθμισιν τῆς πνευματικότητός Της καὶ δὲν δύνανται ν' ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τίς σημερινές ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου Της".

Ἡ θέσις αὐτὴ τῆς "Ἐν. Κιν.", ἔχει διατυπωθῇ ἀκροθιγῶς καὶ μέ λεπτότητα καὶ παλαιότερα καὶ ἦταν καὶ εἶναι τολμηρὴ καὶ ἐνοχλητικὴ διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ κατεστημένον.

Ὅμως δὲν πέρασαν ὀλίγες ἡμέρες καὶ "πρὶν ἀλέκτωρ φωνῆσαι", ὁ τρόπος πού ἀντέδρασεν ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τὴν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐπεβεβαίωσεν "τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές" τῆς "Ἐν. Κινήσεως".

Καὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν "Καίσαρα", καὶ ὅταν λέγωμεν Καίσαρα, ἐννοοῦμαι ὅλο τὸ πολιτικὸ φάσμα τῆς διοικήσεως τῆς πολιτείας, νὰ κλείσῃ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ὡς ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἀχάζ, πού "ἐκλείσε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου" (Β Παρ. ΚΗ24), πρᾶγμα ἀσεβές καὶ πρωτόγνωρον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας, διότι οἱ προτάσεις Της ἦτο ἀργοπορημένες, ἀόριστες καὶ ἀνέφικτες εἰς τὴν πρᾶξιν.

Μέ τὸ κλείσιμο τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς τελέσεως τῆς Θείας Εὐχαριστίας τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπέστη κακοποίησιν (Bulling) εἶπεν ὁ Σεβ. Θηβῶν κ.κ. Γεώργιος. Ἐπηρεάζει "τὸν πυρῆνα

της 'Εκκλησίας μας" ἀντέτεινε ἀμέσως ὁ Σεβ. Ναυπάκτου κ.κ. Ἱερόθεος καί κατόπιν συμπλήρωσεν, ὅτι "ἡ Θεία Εὐχαριστία δέν εἶναι "φολκλόρ". "Δέν εἶναι θέαμα καί ἀκρόαμα ἡ θεία Λειτουργία", βροντοφώνησε πλῆθος Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί λαϊκῶν.

"Ἐνήργησαν ὡς ὑπάλληλοι τοῦ Καίσαρα", ἔγραψεν ὁ γνωστός εἰς ὅλους κ. Γιανναράς.

Προσπαθώντας ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας μας νά δικαιολογήσῃ τ' ἀδικαιολόγητα, δημιούργησε ἕνα "προεπαναστατικό κλίμα" ἐναντίον Τῆς καί ἐναντίον τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, τό ὁποῖον ἐξεφράσθη διά πολλῶν διαμαρτυριῶν, καί ὅχι πάντοτε μέ τόν πρέποντα τρόπον, ὅπως τό ἀπ' ἀμβωνος λεχθέν, ἀπό τόν π. Βασίλειο Βουλουδάκη, "ντροπή καί αἶσχος εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν καί πολιτικήν ἡγεσίαν" καί ἀργότερα τό γραφέν ἀπό τόν κ. Σ. Τζούμα, "καταντήσατε τήν Ἐκκλησία "ἐταίρα" ὅπου "ξεδίνει ὁ Αὐτοκράτορας". (Λόγια τά ὅποια ὁ γράφων δέν ἔλεγε καί δέν θά ἔγραφε ποτέ).

Ὅμως ὅσο ἀτυχῇ καί ἐάν εἶναι τά ἀνωτέρω λεχθέντα καί γραφέντα, ἐκφράζουν κάποιες ἀλήθειες, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι "ὁ σκοπός ἀγιάζει τά μέσα", τό καλό πρέπει νά γίνεται καί καλῶς.

Ὅμως καί πάλι δύναται νά ἀντιλεχθῇ ὅτι, ὅταν γράφονται καί λέγονται "τά καμώματα" ὀρισμένων Ἱεραρχῶν - ὁ χαρακτηρισμός "καμώματα" ὑπάρχει εἰς ἐπιστολήν τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς τόν Σεβ. Μητρ. Ἰωαννίνων κυρόν Θεόκλητο (Σετάκη), μέ δεοντολογικόν τρόπον, δέν τά λαμβάνει ὑπ' ὄψιν Τῆς ἡ Ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, καί κομπορημονεῖ εἰς τόν περίγυρόν Τῆς λέγοντας, ὅτι "θά γράψουν, θά γράψουν, θά βαρεθοῦν καί θά παύσουν"(!) καί πολλάκις "ἐφήμωσε" τοὺς δημοσιογράφους πού ἀντιδροῦσαν μέ σοβαρά οἰκονομικά ἀνταλλάγματα!

Καί πάλι ὅσον καί ἐάν τ' ἀνωτέρω εἶναι ἀληθῆ, δέν ἐπιτρέπεται ἡ κριτική καί ὁ ἔλεγχος, πού εἶναι δικαίωμα καί καθήκον, νά ὑπερβαίνει ὀρισμένα ὅρια, ὥστε νά μὴν βλάπτονται οἱ θεσμοί, τά ἱερά καί τά ὅσια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτό τό "προεπαναστατικό κλίμα" ἀφύπνησε

ἐλαφρῶς τήν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καί τήν 22-4-20 ἐστάλη ἐπιστολή καί ἠνάγκασε τήν κυβέρνησιν νά δώσῃ καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν τήν 17ην Μαΐου ὅ,τι ἔδωσε ἀπ' ἀρχῆς τῆς "καραντίνας" εἰς τά καταστήματα διατροφῆς!

Τό περίεργο καί ἀνεπάντεχο εἶναι ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας εὐχαρίστησε τήν πολιτείαν διά τά "ψυχία" τῆς ἐλευθερίας πού Τῆς ἔδωσε(!) ἀντί νά ὑψώσῃ τό ἀνάστημά Τῆς καί νά ζητήσῃ ἀπό τήν Πολιτείαν, νά τακτοποιῇ τά τοῦ οἴκου Τῆς ἐλευθέρως, τηρῶντας τοὺς βασικούς κανόνες ὑγιεινῆς, ὅπως ἐπιτυχῶς ἔδρασαν οἱ σλαβικές Ἐκκλησίες, τῶν ὁποίων οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ ἔμειναν συνεχῶς ἀνοιχτοὶ καί ἀδιαλείπτως ἐτελεῖτο ἡ θεία εὐχαριστία, πάντα μέ τοὺς προβλεπομένους ἀπό τήν πολιτεία ὅρους ὑγιεινῆς, χωρίς νά ἔχουν ηὔξημένα κρούσματα τῆς πανδημίας καί κάποιες ἔχουν λιγώτερα, ἀπό ὅσα ἔχει ἡ πατρίδα μας, πού δυστυχῶς ἐκλείσει τοὺς Ἱ. Ναοὺς καί μάλιστα τίς ἡμέρες τοῦ Πάσχα!

Τήν θέσιν τῆς "Ἐν. Κιν." διά τήν ὑποβάθμισιν τῆς πνευματικότητος τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν διετύπωσεν ἀναλυτικώτερα ὁ "Ὁρθόδοξος Τύπος" εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 2304/1-5-20 φύλλον του, γράφοντας τά ἑξῆς: "Ἡ μακροχρόνιος προσπάθεια προοδήσεως, ἀπό τήν μασονίαν καί τοὺς πολιτικούς, ἀναξίων προσώπων εἰς τήν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπέφερε τό κλείσιμο τῶν Ἱ. Ναῶν".

Ἀνέκαθεν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, προσπαθοῦν νά ἔχουν ἐντός τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας πειθήνια ὅργανα, πού ἐπιφέρουν ἀναστάτῳσιν εἰς τήν ζωὴν καί τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν θέλομε νά ἀναφερθοῦμε εἰς τά γεγονότα πρὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τοῦ 1922.

Οὔτε εἰς τά Ἐκκλησιαστικά γεγονότα τοῦ 1939-41, πού ἤρχισεν ἡ ὑποβάθμισις, θά ἀναφερθοῦμε εἰς τά γεγονότα τοῦ 1962, τά ὅποια κατεράκωσαν τό κύρος τῆς Ἱεραρχίας ὅταν αὕτη ἐξέλεξεν, μέ συντριπτικήν πλειοψηφίαν Ἀρχιεπίσκοπον τό "κραγμένον" Μητροπολίτην Ἀττικῆς κυρόν Ἰάκωβον, ὁ ὁποῖος μετὰ τήν πανελλήνιον κατακραυγὴν ἠναγκάσθη νά παραιτηθῇ, μετὰ ἀπὸ 13 ἡμέρες!

Τό κατεστημένο τῆς διοικήσεως τῆς

Ἐκκλησίας δέν ἐπτοήθη ἀνασυνετάχθη καί ἐπλησίασεν τό κόμμα τῆς "Ἐνώσεως Κέντρου" καί ὁ τότε Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος, πού ἤθελε νά γίνη Ἀρχιεπίσκοπος ἤρχετο δημοσίως "ὑπέρ εὐδοώσεως τοῦ "Ἀνεκδότου Ἀγῶνος", ἐπισύρων τήν θυμηδίαν τῶν σοβαρῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος!

Τό δέ 1965 τό αὐτό κατεστημένο, ἐκβίαζε τό καλοκάγαθο ἀλλά ὑπερήλικα καί ἀδόναμο Ἀρχιεπίσκοπο κυρόν Χρυσόστομον καί τήν ἀδόναμον Κυβέρνησιν Στ. Στεφανοπούλου, ἐσκίζε ἀπαγορευτικά Βασιλικά διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως καί συνεδρίαζε παρανόμως.

Τό 1967 ἐκλέγεται Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Ἱερώνυμος Α (Κοτσώνης), ὁ ὁποῖος μέχρι ἓνα χρόνο πρὶν κοιμηθῇ, πίστευε ὅτι ἦτο ἐκλεκτός τῆς δικτατορίας, ἡ ὁποία ἤθελε τόν Σεβ. Καστοριάς κυρόν Δωρόθεο, ἀλλά δέν τόν ἤθελε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.

"Ὅλο τό παρασκήνιον τῆς ἐκλογῆς Του ἀναφέρεται καί εἰς τό βιβλίον Του "Τό δῶμα ἑνός Ἀρχιεπισκόπου" (Ἐκδοσις Στ σελ. 21-23). Ὁ Ἱερώνυμος Α μέσα ἐπτά χρόνια, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀντιξοοτήτων καί φανερῶν καί ἀφανῶν ἀντιπάλων τοῦ ἔργου Του, ἄφησε ἔργον, τό ὅποιον καί σήμερα εἶναι ὁρατό, δι' ὅσους θέλουν νά τό βλέπουν, ἀνέκοψε, δυστυχῶς δι' ὀλίγον, τό καταστροφικόν ἔργον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, εἰς βάρος τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σήμερα εἶναι πολλοί πού θέλουν Ἀρχιεπίσκοπον ἕναν Ἱερώνυμο Α καί σὺν τῷ χρόνῳ γίνονται περισσότεροι.

Τό κατεστημένο καί πάλιν δέν ἐπτοήθη καί δι' ἀνηθίκων μέσων Τόν ἀντιπολιτεύετο καί ἀηδιασμένος παραιτήθη τό 1973 διὰ δευτέραν φοράν καί ἐπέμενε εἰς τήν παραίτησίν Του.

Τότε ὁ καθηρημένος πρῶν Ἀρχιεπίσκοπος κυρός Ἰάκωβος καί ὁ καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Χρήστου, μέ τό "σπαθί", τοῦ τότε παντοδυνάμου Ἰωαννίδη, ἔδρασαν καί κατάφεραν μέ "πλειοψηφίαν" μικροτέρων τοῦ 1/3 τῶν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν, διὰ τῆς λεγομένης "Πρεσβυτέρας Ἱεραρχίας" καί "ἐξέλεξαν", γράψε διόρισαν, τόν γνωστόν "Δημοκρατικόν(!!!) καί Κανονικόν (!!!) Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος καταρακώνοντας κάθε ἠθικὴν τάξιν,

ἔμεινε εἰς τόν θρόνον 25 ἔτη καί ἐπανάφερε τόν καθηρημένον Ἰάκωβον εἰς τὰς τάξεις τῶν Μητροπολιτῶν καί ὅλους τοὺς καθηρημένους κληρικούς - μερικοὺς τοὺς εἶχε ὁ ἴδιος καθαίρει, ὡς πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ Ἱερωνύμου Α - καί τοὺς ἔδωκε καί τόν τίτλον τοῦ "ἀντιστασιακοῦ"!!!!

Σήμερα οἱ πάντες ὁμολογοῦν ὅτι τὰ "καμώματά" του ὀπισθοδρόμησαν τήν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, 50 χρόνια πίσω! Ὅμως διὰ κάποιους "εἶναι ἀργά γιὰ δάκρυα". Χρειάζονται δάκρυα μετανοίας εἰς κάποιο κελί τοῦ Ἁγίου Ὅρους καί ὄχι λόγια.

Τὰ πολλά ταλέντα καί οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, εἰς τήν ἀρχὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπίας Του, ἔφεραν χαμόγελα, εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τήν πραγματικότητα, τὰ ὁποῖα εἰς τήν πρᾶξιν τὰ ἐσβησε, ἡ ἀμφιλεγόμενη βιοτὴ Του.

Ὁ δέ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπός μας γνωρίζει νά συντηρῇ καλὰ τό κατεστημένο, διορίζοντας εἰς τήν οὐσία Μητροπολίτας τοῦ συστήματος, ἐκτός σπανίων ἐξαιρέσεων, ἀκολουθώντας τήν πολιτικὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, διότι ἐξελέγη ἀπὸ τὰ πολυπληθῆ "πνευματικά παιδιὰ" του, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται.

Δέν εἶχε καί δέν ἔχει καμμία δυνατότητα νά χαράξῃ δρόμους διὰ τήν βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, παρὰ μόνον μία. Νά παραιτηθῇ καί μάλιστα τώρα πού ἐπειδεινώνεται καί ἡ σωματικὴ ὑγεία, ἀποτέλεσμα νά μὴν ἀμαγνώσῃ ἀλάνθαστα, οὔτε τόν ὄρκο τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Τήν ζοφερὴν αὐτὴν εἰκόνα, τήν ὁποῖαν ξεσκέπασε ἡ πανδημία, εἶχε ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ "Ἐν. Κιν." ὁ ὁποῖος, κατ' ἀνθρώπον, δέν ἐλπίζει ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ σημερινὴ Ἱεραρχία μας ἀφ' ἑαυτῆς, νά βελτιωθῇ καί ν' ανταποκριθῇ εἰς τήν ἀνάγκη τοῦ ποιμνίου τῆς, καί διὰ τοῦτο ἐτόλμησε νά ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Προθυπουργόν μας νά ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ τήν βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, διότι τότε θὰ βελτιωθοῦν τὰ μέγιστα καί τὰ τῆς πολιτείας.

Μᾶς προβληματίζει βεβαίως γενικῶς ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως ἐναντι τοῦ φιλοτίμου ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Πατρίδος μας.

Θέλομε νά πιστεύωμε ὅτι προθυπουργός, δέν ἔχει τίς ἀπαραίτητες, ἐκκλησιολογικές, θεολογικές, πνευματικές γνώσεις καί βιωματικές ἐμπειρίες, διά νά σταθμίση τό ἀποτέλεσμα πού ἔφερε ἡ ἀπαγόρευσις τῆς λατρείας καί ἰδιαίτερος τῆς θείας εὐχαριστίας καί ἡ στέρησις τῶν πιστῶν "τοῦ Ἄρτου καί τοῦ Ποτηρίου τῆς ζωῆς", ἃν καί πολλές χιλιάδες θερμουργές ψυχές ἐμηχανεύθησαν τρόπους καί κινήσας τόν "Θεῖον Μαργαρίτην", πού θύμισαν πρωτοχριστιανικές σκηνές, ὅπως ἔγραψαν καί θά γράφουν διά πολύν καιρόν οἱ ἐφημερίδες, γεγονός παρήγορον καί ἐλπιδοφόρον.

Παρεσύρθη ἀπό τίς σκοτεινές δυνάμεις τῆς ἀντιχρίστου μαρξιστικῆς ιδεολογίας καί ἄλλων ἀντιχρίστων, οἱ ὅποιες μέ ἄλλο προσωπεῖο ἔχουν εἰσβάλει καί εἰς τοὺς λεγομένους συντηρητικούς πολιτικούς καί ἔχουν ἐπηρεάσει καί κάποιους τροφίμους τῆς Φιλοθέης Ι, πού συνεργάζονται μέ κάποιους Θεολόγους παντός "καιροῦ".

Εἶναι σὺνθετες φαινόμενον καλοῖ ἐπιστήμονες εἰς τήν ἐιδικότητά των καί μερικοὶ ἄρκετά καλοὶ πολιτικοί, ὅταν ὁμιλοῦν διά θεολογικά θέματα νά δεικνύουν παχηλὴν ἀγνοίαν βασικῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν καί συγκεκριμένην ιδέα διά τό θεανδρικόν πρόσωπον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καί νά ὁμιλοῦν ἀόριστα καί συγκεκριμένα, ὥς ὁ ρωμαῖος διοικητής τῆς ἰουδαίας Φῆστος πού ὁμιλοῦσε "περί τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν" (Πραξ. ΚΕ 19).

Διά τοῦτο ὅσοι ἀγαποῦν τόν Προθυπουργό μας θά πρέπει νά τοῦ τονίσουν ὅτι εἶναι πρὸς τό συμφέρον Του καί τό συμφέρον τῆς Πατρίδος νά ζητήσῃ, μέ τόν τρόπον Του, συγγνώμην ἀπὸ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ, τόν "καλόν καί ἀγαπημένον καί πάντα προδομένον" καί νά συναθλήσῃ μέ τοὺς Ἁγίους Ἱεράρχας μας καί κάθε ἄλλον ἅγιον, πάντα μέ τήν σχετικὴν ἐννοίαν, κληρικόν ἢ λαϊκόν, ὥστε ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας νά γίνῃ παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην.

Νά μὴν παρασύρεται ἀπὸ τίς δημοσκοπήσεις, διότι ὁ ὄχλος εἶναι εὐμετάβολος. Οἱ συνειδητοὶ πιστοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ εἶναι σταθεροὶ καί ἔχουν ἀκτινοβολίαν, πού ἐπηρεάζει τήν

κοινωνία.

Νά τοῦ ὑπενθυμίσουν τόν τοῦ Λυσίου πρὸς Δημόνικον λόγον ὅτι "οὐ πάντα ἄρχη" καί θά κριθῇ ἀπὸ τήν ἱστορίαν καί ἀπὸ τόν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ Του, εἴτε τό πιστεύει εἴτε δέν τό πιστεύει, διότι ὁ κάθε ἄνθρωπος "εἶναι ὅ,τι εἶναι καί ὄχι ὅ,τι πιστεύει ὅ,τι εἶναι".

Δέν μᾶς διαφεύγει ὅτι τήν τελικὴν λύσιν θά τήν δώσῃ ὁ ἐν Τριάδι Θεός, ὅταν ἔλθῃ τό "πλήρωμα τοῦ χρόνου" καί μέ τόν τρόπον πού θά ὠφελήσῃ περισσότερο τούς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους, χωρίς ποτέ νά παραβιάζῃ τό ἀτεξούσιον τοῦ καθενός προσώπου.

Ὅμως δίδει θρησκευτικούς καί πολιτισκοὺς ἀρχοντας ἀναλόγως τοῦ ἥθους τοῦ λαοῦ.

"Ὅσο ἐνσυνείδητον πίστιν ἔχομεν εἰς τίς ἀξίες, με κορωνίδα τό Θεῖον καί εἰς τήν ἐμπρακτον καί θυσιαστικὴν ἀγάπην πρὸς τόν συνάνθρωπον, τόσον θά ἔχωμε τήν δύναμιν καί τήν διακριτικότητα, νά ἀγωνιζώμεθα νά ἐκλέγωνται οἱ "καλοὶ κἀγαθοί" θρησκευτικοὶ καί πολιτικοὶ ἄρχοντες.

Εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι διά τά κοινά καί σίγουρα θά δώσωμε λόγον, ἐάν δέν συνεισφέρωμε "τό κατὰ δύναμιν" "Ἰδοῦν καίρός ἐνπρόδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας, μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μωμηθῇ ἡ διακονία" (Β Κορινθ. ΣΤ 2-3).

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Τ' ἀνωτέρω ἄρθρο ἐγράφη πρὶν τῆς 17-5-20, πού ὁ Σεβασμιώτατος πρῶην Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ.κ. Ἀμβρόσιος ἀφώρισεν ἐπισήμως καί τελετουργικῶς τόν προθυπουργό μας καί τόν κ. Χαρδαλιά, ἰσχυρίζόμενος ὅτι εἶναι ἀληθῆς ἕνας διάλογος τοῦ προθυπουργοῦ μας, μέ τόν κ. Χαρδαλιά, πού ἐκυκλοφόρησεν προσφάτως, ὅπου ὁ προθυπουργός μας φέρεται νά λέγῃ μεταξὺ ἄλλων καί χυδαῖες φράσεις οἱ ὅποιες "αἰσχρὸν ἐστὶ καί λέγειν" (Ἐφ. Ε12), πρᾶγμα τό ὅποιον μᾶς ἐπροβλημάτισε πολὺ καί πιστεύωμε ὅτι ἔχει προβληματίσει πολλοὺς σῶφρονας Ἑλλήνας καί περισσότερο ὅλους τοὺς ἀγωνιστικά συνειδητοὺς χριστιανούς.

Διότι, ἂφ' ἐνός μὲν μᾶς εἶναι ἀδιανόητον ἕνας σχετικὰ νέος εἰς τήν ἡλικίαν προθυπουργός, οἰκογενειάρχης, μέ λαμπρές σπουδές, μέ

συντηριτικήν καί πολιτισμένην οικογενειακήν παράδοσιν, πού μέχρι σήμερα δέν ἔδωσε ἀφορμήν σοβαροῦ σκανδάλου, νά ἐκφράζεται κατὰ τοιοῦτον ἀνοίκειον τρόπον.

Ἄφ' ἐταίρου, ἐξ ἴσου δέν ἡμποροῦμεν νά ἀπορρίψωμεν εὐκολα τούς ἰσχυρισμούς τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Διότι ναί μέν ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι ἀλάθης, ποῖός εἶναι ἀλάθης(;) καί πολλάκις ἔχει δώσει ἀφορμές καί αἰτίες νά κατηγορηθῇ, ὅτι εἶναι δεσποτικός, παρορμητικός, χουντικός συριζαῖος, ἄς μή μᾶς διαφεύγῃ τό "μπράβο Τσίπρα λεβέντη" καί δι' ἄλλα πολλά.

Ὅμως οὐδεὶς μπορεῖ νά τόν κατηγορήσῃ ὅτι παρεξέκλινε τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι ἔκανε οἰκονομική κατάχρησιν καί ὅτι δέν εἶναι ἀνθρώπος ἀμέπτου ἠθικῆς, μέ τήν στενήν ἔννοιαν.

Καί διὰ τοῦτο δέν εἶναι εὐκολο, ὅχι ἀδόνατο, νά κατηγορηθῇ ὅτι ἀφώρισεν τόν προθυπουργόν τῆς πατρίδος μας, πού σήμερα ἔχει ὑψηλά ποσοστά ἀποδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπό γεροντικό καί καλογερίστικο πείσμα καί διάθεσιν κακῶς νοουμένης προβολῆς, χωρίς νά ἔχη διασταυρώσῃ τίς σχετικές πληροφορίες Του, πρᾶγμα τό ὅποιον τόν καθιστᾷ ὑπόδικον ἐνώπιον τῶν κοσμικῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

Τό γεγονός εἶναι τραγικό καί διὰ τήν Ἐκκλησίαν μας καί διὰ τήν Πατρίδα μας, ὅπου καί ἐάν εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια, διότι δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχουν καί τά δύο μέρη δίκαιον.

Τά Μ.Μ.Ε. τά ὁποῖα, ὡς γνωστόν ἐν πολλοῖς, εἶναι κατευθυνόμενα, καί ὑπάρχουν πρὸς διάθεσιν εἰς τὰ Μ.Μ.Ε. 22.000.000 εὐρώ, ἐλάχιστα προέβαλλον τό θέμα, ὑποστηρίζοντας τόν Προθυπουργόν μας, χωρίς νά κατηγοροῦν σοβαρά καί τόν Σεβασμιώτατον, πρᾶγμα τό ὅποιον προβληματίζει σοβαρά τοὺς σκεπτομένους.

Ἡ Κυβέρνησις καί ὁ κ. Χαρδαλιάς, διέψευσε τὰ στοιχεῖα πού ἐπικαλέσθη ὁ Σεβασμιώτατος, ὡς ψευδῆ, ἀνυπόστατα καί χαλκευμένα, ἀλλά μέ ἕναν τρόπον χαλαρό, ἀφήνοντας νά ἐννοηθῇ ὅτι εἶναι τόσο φαντασιώδη, πού δέν χρειάζονται κἀν διάψευσιν.

Κατά τήν γνώμην μας, μέ ὅση μικρὴ ἀξία ἔχει, πρέπει νά πεισθῇ ὁ προθυπουργός, νά

διαψεύσῃ προσωπικά καί κατηγορηματικά τόν ὑποτιθέμενον σχετικόν διάλογον μέ τόν κ. Χαρδαλιά καί νά καταθέσῃ μήνυσιν ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου, τόσον εἰς τὰ κοσμικά, ὅσον καί εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά δικαστήρια.

Τό θέμα δέν εἶναι παρανοχίς. Σίγουρα θά τό καταγράψῃ ἡ ἱστορία.

Ὅσοι Τόν ἀγαποῦν νά τοῦ θυμίσουν, ὅτι μέ τὰ ἀπταιστα γαλλικά Του, ἐκέρδησε τήν καρδιά τῶν Γάλλων καί ἱκανοποίησε ὅλους τοὺς Ἕλληνες εἰς ἕνα ταξίδι του εἰς τήν Γαλλία.

Κάποιος ἄλλος, πού "ἔψαλε" μέ τὰ "γαλλικά" του, τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ κόμματος τῆς Ν.Δ., ἔχασε τήν κοῦρσα τῆς ἀρχηγίας(!) διότι ὁ μέσος Ἕλληνας δέν συγχωρεῖ τοιοῦτον εἶδους "γαλλικά" εἰς τοὺς ἡγέτας του, ἀκόμη καί ὡς ὑποψίαν.

Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νά χυθῇ ἀπλετον φῶς εἰς τήν ὑπόθεσιν καί νά λάμψῃ ἡ ἀλήθεια.

Ἡ δέ Δ.Ι. Σύνοδος καί Ι.Σ. τῆς Ἱεραρχίας μας, εἶναι ἀνάγκη νά ἐγκαλέσουν τόν Σεβασμιώτατον νά δικαιολογήσῃ τόν ἀφορισμόν Του.

Ἡ χαλαρὴ δήλωσις τῆς Δ.Ι.Σ., ὅτι ὁ ἀφορισμός "εἶναι ἀνυπόστατος" δέν ικανοποιεῖ τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί διὰ μερικούς εἶναι καί συζητήσιμος καί μάλιστα μετὰ ἀπὸ τήν ἀπάντησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου ὅτι "εἶναι ψευδεστάτη"!!!! Ὅτε ὁ ἀφορισμός τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι "γιά γέλια" ὡς ἐκδήλωσεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, ἀλλά γιά δάκρυα μετανοίας.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νά γίνῃ, ἀπὸ τήν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοσύνη, ἐρευνᾶ ἐπίπονος καί εἰς βάθος, ὥστε νά ἀποδειχθῇ ρεαλιστικὴ ἡ δήλωσις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας, εἰς τήν "Ρομφαία" τήν 7-6-17, ὅτι "δέν εἴμαστε ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι ξεπουλημένοι"

Τέλος ὑπενθυμίζομε εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες ἅριες, ὅτι εἰς τό παρελθόν ἔχομε γράψῃ ὅτι τόσον ἡ "Ἐν. Κιν." ὅσον καί ὁ σεβαστός μας π. Παναγιώτης Μεντζᾶς, ἔχομε παράπονᾶ ἀπὸ τόν Σεβασμιώτατον κ.κ.

Ἀμβρόσιον, ὅμως τὰ παράπονά μας ἐμπρὸς εἰς τό ἐγεργέν θέμα, εἶναι μικρὲς καί ἀσήμαντες λεπτομέρειες.

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ ανέτρεψεν πολλά σχέδια, πολλών Εθνών, εταιρειών και ανθρώπων. Ἀπέδειξεν πόσο ἐυμετάβολα και ἀσταθῆ εἶναι τὰ τοῦ κόσμου πράγματα.

Πίσω ἀπό τόν κάθε εἶδους κορωνοϊοῦ και κάθε θεομηνίας σίγουρα ὑπάρχει μιὰ γεννεσιουργός αἰτία.

Ὁ ὀρθός λόγος και γενικά ἡ ἐπιστήμη ποτέ δέν ἡδυνήθη και δέν θά δυνήθῃ νά δώσῃ πειστικήν ἀπάντησιν διὰ τήν πρωταρχικήν αἰτίαν τῶν φυσικῶν φαινομένων.

Οἱ ἄνθρωποι, ἀνά τοῦς αἰῶνας ἔδωσαν και δίδουν διάφορες ἐρμηνείες οἱ ὁποῖες δύνανται νά συνοψισθοῦν εἰς δύο:

α) Αἰτία τῶν πάντων εἶναι ἡ ἀπρόσωπος και παντοδύναμος Φύσις (τό φ μέ κεφαλαίο γράμμα). Οἱ νόμοι τῆς φύσεως εἶναι παντοδύναμοι, ἀλλά πολλοί εἶναι ἄγνωστοι και διὰ τοῦτο ὑπάρχουν ἀστάθμητοι παράγοντες, πού δέν εἶναι δυνατόν νά προβλεφθοῦν, πού ρυθμίζουν τὰ τῶν φυσικῶν φαινομένων και γενικῶς τὰ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅλα τὰ "ρυθμίζει" ἡ θεά Εἰμαρμένη, δηλαδή ἡ Τύχη!

Δηλαδή πιστεύουν ὅτι δέν ἔχουν προσωπικές ἐπιλογές και διὰ τοῦτο δέν θά τοῦς ζητηθῇ εὐθύνη ὅπως και εἰς τὰ ζῶα και τελικά πιστεύουν ὅτι θά γίνῃ, ὅ,τι "ἔχει γράψει ἡ τύχη τους", πληρώνοντας πολλές φορές πολύ ἀκριβὰ, διὰ νά μάθουν "τῆς τύχης τὰ γραμμένα"!!!

β) Πρωταρχική αἰτία "Primum causa" εἶναι ὁ προσωπικός παντοδύναμος Θεός, ὁ ὁποῖος ἔθεσε φυσικούς και ἠθικούς νόμους, διὰ τῶν ὁποίων συντηρεῖται και κυβερνᾶται ἡ φύσις και οἱ ἄνθρωποι.

Ἡ φύσις ὑπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἀπόλαυσις δέ τῆς φύσεως, εἶναι εὐθὺς ἀνάλογος μέ τήν τήρησιν τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλευθέρως προσωπικότητα, ὅχι ὁμῶς ἀσύδοτος. Ἡ ἐλευθερία φθάνει ἕως ἐκεῖ πού δέν περιορίζει τήν ἐλευθερία τοῦ συνανθρώπου του.

Ὁ Θεός ἔχει τήν προνοητικότητα και τήν δύναμιν νά ρυθμίζῃ τήν δράσιν τῆς φύσεως και τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά διατηρῆται ἡ ἰσορροπία εἰς τήν φύσιν και ἡ ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων, ὥστε τηρῶντας τοῦς αἰώνιους νόμους Του, νά ἐπιτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ τῶν, δηλαδή τήν θέωσιν.

Ἐσὺ ἀδελφὴ ψυχὴ σέ ποιά κατηγορία ἀνήκεις;

✠✠✠

"ΕΣΠΑΣΕ" ἓνας θεολόγος τήν "καραντίνα" και μαζί μέ κάποιους φίλους του τήν 11ην Μαΐου ὕστερα

ἀπὸ 52 ἡμέρες και πήγαν ὡς ὑπεράριθμοι, σέ μιὰ Ἐκκλησία νά λειτουργηθοῦν (εἶχαν πληροφορηθῇ ὅτι ἐκεῖ εἶχε δοθῇ σιωπηρό σύνθημα χαλαρώσεως τῶν μέτρων ἀπὸ κάποιον Μητροπολίτη).

Κάπου εἰς τό μέσον τῆς θείας Λειτουργίας εἰσέρχονται και δύο ἀστυνομικοί μέ τίς στολές τους. Κάνουν τό σταυρό τους εὐλαβικά προσκυνοῦν τίς εἰκόνες και φεύγουν.

Ἄλλοι ἀστυνομικοί, εἰς ἄλλην περίπτωσιν, εἶδαμε νά συλλαμβάνουν πιστοῦς ἔξω ἀπὸ τό Ναό, διότι τό λέγουν οἱ διαταγές.

Ἄλλοι ἀστυνομικοί, βλέπουν κάποιες "παραβάσεις" τῶν νόμων σχετικά μέ τὰ θρησκευτικά καθήκοντα τῶν πιστῶν, τοῦς εὐχονται χρόνια πολλά και τοῦς τονίζουν ὅτι "δέν ἤρθαμε εἰς τόν Ναόν και δέν "εἶδαμε" τίποτε! "Ἀνατέρα πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡ διάκρισις".

✠✠✠

ΤΗΝ ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΝ λειτουργίαν θέλουν νά διδάξουν ἀπὸ τήν πρώτην τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου!

Παραδέχονται ὅτι αὐτό εἶναι καθήκον τῶν γονέων, ἀλλά τονίζουν ὅτι κάποιοι γονεῖς δέν ἔχουν τίς προϋποθέσεις διὰ τό ἱερὸν αὐτό ἔργον.

Ἄν αὐτό ἔχει κάποια δόσιν ἀληθείας, πόσον ἀληθές εἶναι ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ὁ καλύτερος παιδαγωγός, νά διδάξῃ τό μάθημα αὐτό εἰς ὅλα τὰ παιδιά.

Διότι κάθε παιδαγωγός ἔχει τήν δική του πίστιν και φιλοσοφίαν, διὰ τί νόημα ἔχει ἡ ζωὴ γενικῶς και ἡ γαμήλιος σαρκική σχέσις τῶν ἀνθρώπων, πού πολλές φορές εἶναι τελείως ἀντίθετος, μέ τήν φιλοσοφίαν τῆς ζωῆς τῶν γονέων.

Ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀνάγκη ν' ἀντιδράσῃ ἔντονα και νά βάλῃ εἰς τήν θέσιν της, κάθε κ. Ἀκρίτα, πού ὑβρίζει κυριολεκτικὰ τήν Ἐκκλησία, δημοσιεύοντας ἐπαίσχυντο κείμενο εἰς τὰ "Νέα" τῆς 16-5-30

✠✠✠

Η ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ τοῦ π. Βασιλείου Βουλουδάκη μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαρίσης κ.κ. Ἰερώνυμον, σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπέδειξε, ὅτι κάποιοι Ἐπίσκοποι δέν ἔχουν και τόσο καλὴ ἰδέα διὰ τὰ "καμώματα" τῆς σεβαστῆς

Ἱεραρχίας μας, ὅσο εἶναι ἀρχιμανδρίτες, ὅταν ὁμῶς ἐκλέγονται Μητροπολίτες, ἡ Ἱεραρχία μας εἶναι ἀλάνθαστος!!!

✠✠✠

"ΠΚΡΟ ψωμί" τρώμε, ἔγραψε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακάριος εἰς τήν "Ρομφαίαν" τήν 12-10-19, ἀπαντώντας εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Βασίλειον Μπακογιάννην.

Άφου οί Μητροπολίτες μας "τρώνε πικρό ψωμί", γιατί σχεδόν όλοι οί άρχιμανδρίτες χρησιμοποιούν, θεμιτά καί άθέμιτα κάποιου, μέσα διά νά έκλεγούν Μητροπολίτες;

Ό λαός τοϋ Θεοϋ έχει πολλές ένδειξεις καί κάποτε άποδείξεις, ότι μιá μερίδα Άρχιερέων "τρώει πολύ γλυκό ψωμί", μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται, καταχρωμένη τίς υπερεξουσίες, πού όρθως τούς έχει δώσει ή Έκκλησία, αλλά μόνον διά τήν επίπονον καί κουραστικήν διακονίαν τής Μητροπόλεως Των. Κάποιες φωτογραφίες όμιλούν.

✠✠✠

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ κ. Κεραμέως καί κ. Θεοδωράκάτος πίστεψαν καί σκέφτηκαν πρós στιγμήν ότι οί τελέσαντες βápτησιν καί γάμον κατά τήν διακονίαν των, είς τάς ήμέρας τής καραντίνας, όχι βεβαίως οί τελέσαντες πολιτικόν γάμον, πρέπει νά τιμωρηθούν καί έδωσαν έντολήν νά καταγραφούν! Όταν βεβαίως ξεσηκώθηκε θύελλα διαμαρτυριών, είπαν ότι "εϋθύνονται" οί κατώτεροι ύπάλληλοι! Κρίμα.

✠✠✠

ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ τής Σουηδίας δέν είσήχθη άρρωστος από κορωνοϊό άνω των 65 έτων!

Τούς αφήνουν στό σπίτι τους ή νά αυτόθεραπευθούν ή νά πεθάνουν! Αυτός είναι άνθρωπισμός των πλουσιών βορείων.

Τούς γονείς τους τούς στέλνουν είς τά εϋγηρεία καί οί περισσότεροι τούς επισκέπτονται μιá, δυό φορές τό χρόνο!!!

Άδελφή ψυχή "τίμα τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου" λέγει ό Νόμος τοϋ Θεοϋ.

✠✠✠

ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ αλλά άληθινό. Τό άκουσα καί έφριξα. Σκέφτηκα πού Πάμε; Μιá παρουσιάστρια, σέ έκπομπή είπε άνερυθριάστως αντί "των Ελλήνων πολιτών" "των Έλληνων πολιτών". Δηλαδή παραφρονήσαμε!

Νά "χαίρωνται" οί υπεύθυνοι τήν δημοτική τους γλώσσα!

Έχει λεχθή καί είναι άλήθεια. "Αν θέλεις νά καταστρέψης ένα έθνος κατέστρεψέ του τήν γλώσσαν".

✠✠✠

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ Νεκταρίου ό βίος καί ή πολιτεία, θά γίνη κινηματογραφική ταινία, πού θά προβληθή τό φθινόπωρο.

Ό καλύτερος ήθοποιός, βεβαίως, δέν δύναται νά έκπέμψη τήν άκτινοβολία πού εξέπεμπε ό Άγιός μας. Όμως θά μάς βοηθήσει νά Τόν γνωρίσωμε καλύτερα καί νά Τόν μιμηθοϋμε, τό κατά δύναμιν.

✠✠✠

ΤΑ ΓΑΥΪΤΑ τοϋ Παρθενώνος, πού είναι είς τήν Άγγλία, πρέπει νά έλθουν καί νά ξανατοποθετηθούν είς τήν θέσιν των, κατά τήν διάρκειαν των έορταστικών έκδηλώσεων των διακοσιών χρόνων τοϋ 1821.

Πρός επίτευξιν αυτού τοϋ σκοποϋ, έχουν δημιουργηθή δεκάδες έπιτροπές είς πολλά κράτη. Οί πρόεδροι αυτών θά συναντηθούν έφέτος είς τήν Άθήνα προκειμένου νά συντονίσουν τίς ενέργειές των.

✠✠✠

"ΔΕΝ πρέπει να γυρνάς τήν πλάτη σου σέ έναν έπαπειλούμενο κίνδυνο καί νά προσπαθής νά ξεφύγης άπ' αυτόν. Αν τό κάνεις, θά διπλασιάσης τόν κίνδυνον. Άλλά αν τόν άντιμετωπίσεις έγκαίρως, θά τόν μειώσης στό μισό".

(Ούιστων Τσώρτσιλ)

✠✠✠

"ΚΕΡΑΚΙ" είς τήν Έκκλησία άναψε ό έξοχώτατος Προθυπουργός μας κ. Κυρ. Μητσotάκης, περί τήν 10ην Μαΐου. κατόπιν ό Υπουργός μας κ. Χαρδαλιάς τήν 17ην-5-20 καί τήν 24-5-20 ή Υπουργός μας κ. Κεραμέως.

Εϋχόμεθα τό έλατήριό τους νά είναι ή δόξα τοϋ Χριστοϋ μας καί τής Όρθοδόξου Έκκλησίας μας.

Όμως κάποιες άμφιλεγόμενες συγκεκριμένες ενέργειές τους, μάς δίδουν άφορμή νά διερωτηθοϋμε χωρίς νά έχωμε καταλήξη σέ όριστικά συμπεράσματα, μήπως όλα αυτά είναι σκόπιμος ύποκρισία, μέ φόντο τίς έπόμενες έκλογές καί ως πρós τήν κ. Κεραμέως, καί αντίδοτον τοϋ άφορισμοϋ τοϋ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Καλαβρύτων κ.κ. Άμβροσίου; Ίδωμεν.

Ό λαός καί ειδικώτερα ό "λαός τοϋ Θεοϋ" παραπλανάται, αλλά όχι πάντοτε, λέγει ή ιστορία.

Ένα "αϊνιγμα"

Υπαρχει μιά πανανθρώπινος, ύλικής μορφής πραγματικότητας, πού έχει κάτι τό μυστηριώδες, πού τήν καθιστά κάτι τό ιερόν, τό άγιον καί θεϊον.

Είναι κάτι ώραιον, θελκτικόν καί ευχάριστον. Γεμίζει τόν άνθρωπον μέ άκατανίκητον δύναμιν. Δύναμιν υπεράτης δημιουργίας, ή όποία υπερέχει πολλών άλλων ανθρώπινων δυνάμεων καί ικανοτήτων.

Τήν δύναμιν αὐτήν τήν έξύμνησαν καί τήν έξυμνοῦν χιλιάδες ποιηταί καί μουσουργοί μέ τίς πιό καλές μουσικές μελωδίες, λαϊκές καί τεχνικές.

Χάριν τῆς δυνάμεως αὐτῆς, πολλοί άνθρωποι ήγωνίσθησαν, προσπάθησαν καί έπέτυχον πράγματα πού τούς εφείνοντο αδύνατα, πού ήτο μακρυνό, άχνό καί άπατελό όνειρο.

Χάριν τῆς μυστηριώδους αὐτῆς δυνάμεως οί άνθρωποι όλων τών έποχών, δέν δίστασαν νά θυσιάσουν άμύθητες περιουσίες, δόξες καί τιμές καί νά διακινδυνεύσουν καί αὐτήν ταύτην τήν ζωήν των.

Ή δύναμις αὐτή έχει τά άναφερόμενα προτερήματα καί πλεονεκτήματα, όταν ό ήγεμών νούς τοῦ ανθρώπου δύνανται νά τήν τιθασεύη καί νά τήν χρησιμοποιή δημιουργικά.

Εί δ' άλλως ή δύναμις αὐτή όταν δέν έλέγχεται, γίνεται άνίερος, αντίθεος

δαιμονιώδης καί καταστροφική.

Χάνει τήν ώραιότητά της καί γίνεται κτηνώδης. Δέν δημιουργεί, καταστρέφει. Καταστρέφει τίς ικανότητες τίς προσωπικές κάθε ανθρώπου καί δημιουργεί προβλήματα εις τόν περίγυρόν του.

Καθιστά τόν άνθρωπο άνίκανο διά κάθε δημιουργική προσπάθεια. Τοῦ καταστρέφει καί άδρανοποιεί καί τά μεγαλύτερα ταλέντα πού έκ φύσεως έχει.

Γενικώς ό άνθρωπος αὐτός ζή δραματικές καταστάσεις άπό τίς όποιες έμπνέονται όλα τά δραματικά άριστουργήματα τοῦ πεζοῦ καί τοῦ ποιητικοῦ λόγου, όλων τών έποχών τῆς ανθρώπινης ιστορίας.

Πιστεῶ φίλη ψυχή πού διαβάξεις αὐτές τίς γραμμές έννόησες περί τίνος πρόκειται.

Η δύναμις αὐτή είναι ή έλξις τοῦ ανθρώπου πρὸς τό έτερον φύλον.

Ή πλήρωσις καί ή ολοκλήρωσις, πού έπιτυγχάνεται εις ένα γάμο, μέ καλές προϋποθέσεις, είναι κάτι πού δέν δύναται νά περιγραφῇ. Μόνον βιώνεται προσωπικά καί μοναδικά. Ό άνθρωπος διά τοῦ πετυχημένου γάμου, είναι πλήρης, γεμάτος, χορτασμένος άπό ικανοποίησιν.

Πέραν άπό τήν σαρκικήν ικανοποίησιν, άπολαμβάνει πνευματικήν μέθεξιν, βοηθούμενος άπό τό έτερον ήμισυ νά γίνεται καλύτερος καί νά έπιτυγχάνη τήν πληρότητα εις υπέρτατον βαθμόν, ὥστε νά έπιτύχη κατά τίς διάρκεια τῆς έπιγείου ζωῆς του, τήν θεϊαν μακαριότητα.

Αντιθέτως ή γαμήλιος σχέσις, πρό καί έκτός τοῦ γάμου, αλλά καί εις τόν γάμον, μέ άσχημες προϋποθέσεις, είναι συνάντησις, όχι έλευθέρων προσωπικοτήτων, αλλά σχέσις ανθρώπων πού ή έλευθέρα προσωπικότης ήττήθη άπό τήν ένστικτώδη, γράψε ζωώδη, παρόρμησιν.

Βεβαίως είναι μικρότερες οί κακές συνέπειες όταν συμβῇ ή γαμήλιος σχέσις, έν ὄψει τοῦ γάμου, πρό τοῦ γάμου εις στιγμήν άπροσεξίας καί αδυναμίας καί έννοήσουν τό σφάλμα, διορθώνοντάς το, άπό τήν ένσυνείδητον χρησιμοποίησιν τοῦ άλλου, ὡς ὄργανον ή δοχείον ήδονῆς, περιφρονώντας τό πρόσωπόν του.

Ή πιό καταστροφική δύναμις είναι ή μοιχεία. Οί άνθρωποι άπ' άρχῆς τήν μοιχείαν τήν κατεδίκαζον. Εις τό Ισραήλ πολλές φορές

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τά κάτωθι βιβλία τοῦ π. Παναγιώτου Μεντζά, πού έξέδωσε ή "Εν. Κίν." πωλοῦνται εις τό βιβλιοπωλεϊον "Τωνιά τοῦ βιβλίου" τών Πατρών καί άλλα βιβλιοπωλεϊα 5 ευρώ έκαστον καί άποστέλονται μέ άντικαταβολή.

- Εις Επήκοον.
- Οί φωνές τῆς καρδιάς.
- Τομές. Ενοριακές καί Εκκλησιαστικές
- Τό Μεγάλο σκάνδαλο.
- Τόμος τῆς "Ενορ. Κίν." 3 ευρώ.
- 13 τόμοι "Ενορ. Κίν." 30 ευρώ σύν τά ταχυδρομικά έξοδα.

Καλύτερα έπικοινωνία μαζί μας είναι τό Fax: 2610 277.015, κιν. 6981 394.624

τούς μοιχούς τούς καταδίκάζουν εις θάνατον διά λιθοβολισμού, κάτι ποῦ γίνεται ἀκόμη, κακῶς βέβαια, εις κάποιες μουσουλμανικές χώρες.

Ὁ Χριστός δὲν κατεδίκασεν τὴν μοιχαλίδά, ὁμῶς τίς εἶπε, "ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε" (Ἰωαν. Η7). Δυστυχῶς διὰ τὸν λεγόμενον δυτικὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τὴν ὀρθόδοξον πατρίδα μας, τείνει νὰ ἀπενεχοποιηθῇ τελείως μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνενάγεται.

Καταστροφικὴ εἶναι καὶ ἡ πορνεία καὶ ὀλέθρια εἶναι ἡ ὁμοφυλοφιλία, διότι εἶναι τελείως ἀφύσικος σχέσις, εἶναι ἀνωμαλία.

Μέσα εἰς τὸν καλὸν γάμον συναντῶνται δύο ἐλεύθερες ὑλοπνευματικές προσωπικότητες, ἐνῶ εἰς τὴν μοιχείαν, πορνείαν καὶ ὁμοφυλοφιλίαν, συναντῶνται δύο δέσμιες ἀπὸ τὸ ἐνστικτο, ἀνελεύθερες σάρκες.

Τὰ σαρκικά ἀμαρτήματα εἶναι θεομίσητα, διότι βεβηλώνουν τὸ σῶμα μας, ποῦ εἶναι "Ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν Ἁγίου Πνεύματος" καὶ διὰ τοῦτο "φεύγετε τὴν πορνείαν, πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐάν ποιῇ ἄνθρωπος ἐκτός τοῦ σώματός ἐστιν, ὃ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει" (1 Κορινθ. ΣΤ 18-19) λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι, ὅταν τὰ σαρκικά ἀμαρτήματα κατακυριεύσουν, ἔναν ἄνθρωπο, μιὰ οἰκογένεια, ἓνα ἔθνος, φέρνουν ἐκφυλισμὸν καὶ ὁ ἀπόλυτος ἀφανισμὸς εἶναι ἐγγύς.

Τὴν γαμήλιον σχέσιν πρό καὶ ἐκτός τοῦ γάμου οἱ ποῖοι πολλοί, θεωρητικὰ τοῦλάχιστον, τὴν καταδικάζουν. Εἰς τὴν πρᾶξιν πολλοὶ δυστυχῶς τὴν ἀνέχονται.

Ὅμως καὶ μέσα εἰς τὸν γάμον γίνονται πολλὰ καταδικαστέα.

Μια μικρὴ μειονότης, μὲ θρησκοληπτικές ἀγγυλώσεις, θεωροῦν τὴν γαμήλιον σχέσιν καὶ μέσα εἰς τὸν γάμον ἓνα εἶδος μολυσμοῦ καὶ ἀμαρτίας καὶ τὴν "συγχωροῦν" ὅταν ταυτίζεται μὲ τὴν τεκνογονίαν, πρᾶγμα τελείως ἀνορθόδοξον καὶ ἀπαράδεκτον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀντιθέτως ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία, χωρίζει τὴν σαρκικὴ ἀπόλαυσιν, ἀπὸ τὴν τεκνογονίαν καὶ τότε ὅχι μόνον δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ πληρότης, ἀλλὰ δημιουργεῖται μεγαλῦτέρα ἀνικανοποίητος ἐρωτικὴ διψα καὶ διὰ τοῦτο ἐκτρέπονται εὐκόλως εἰς τὴν πορνείαν καὶ τὴν μοιχείαν.

Ἡ γαμήλιος σχέσις καὶ ἱκανοποίησις δύο ἀγωνιστικὰ συνειδητῶν χριστιανῶν, ἡ ὁποία δὲν ταυτίζεται μὲ τὴν τεκνογονίαν, ποῦ κάποτε εἶναι ἀδύνατος, ἀλλὰ οὔτε χωρίζεται ἀπ' αὐτήν, δίδει πληρότητα καὶ ὁλοκλήρωσιν, ἰσοροπημένην καὶ δημιουργικὴν ζωὴν, ποῦ τοὺς ἀνεβάζει καὶ πνευματικά, διότι βιώνουν τὴν πραγματικότητα, ὅτι δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δημιουργεῖ, δυνάμει, σὺβραναπολίτες, εἰς τὴν τρίτην φάσιν τῆς δημιουργίας Του.

Ἐδημιούργησεν πρῶτα τὸν Ἀδὰμ καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ Ἀδὰμ τὴν Εὐὰ καὶ εἰς τὴν τρίτην φάσιν τῆς δημιουργίας, ἡ ὁποία συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχίζεται ἕως τῆς Δευτέρας Παρουσίας, διὰ τοῦ Ἀδὰμ (ἀνδρός) καὶ τῆς Εὐὰς (συζύγου γυναικὸς) δημιουργεῖ "υἱὸς καὶ θυγατέρα". (Γεν. Ε4).

Υπάρχει βεβαίως καὶ ἡ ἰσόβια παρθενία. "Ἄλλ' οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον" (Ματθ. ΙΘ11). Ἡ ἀγωνιστικὰ ἐπιτυχημένη ἀφιέρωσις εἰς τὴν παρθενικὴν ζωὴν, ὑπερέχει ἑνὸς ἀγωνιστικὰ ἐπιτυχημένου γάμου. Ἀντιθέτως, ἡ ἀποτυχημένη ἀγαμία, εἶναι πολὺ χειροτέρα, ἀπὸ ἓναν ἀποτυχημένον γάμον!

Δυστυχῶς σήμερα, ἀλλὰ καὶ παλαιότερα, μιὰ μεγάλη μερίδα μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν τρέπεται πρὸς τὴν ἀγαμίαν, ὅχι ἀπὸ "θεῖον ἔρωτα" ἀλλὰ ἀπὸ διαφοροὺς ἄλλους λόγους καὶ τὸν μοναχισμόν τὸν εὐρίσκουν "εὐκόλον λύσιν" ἐπιβιώσεως καὶ προβολῆς καὶ διὰ τοῦτο ἔχομε σκάνδαλα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς λέγει ὅτι "πρέπει νὰ κάνης ἑκατὸ φορές γιὰ γάμο, διὰ νὰ κάνης μιὰ φορά γιὰ μοναχός".

Ὦντως εἰς τὴν πρᾶξιν ἀποδεικνύεται ὅτι ἂν δὲν εἴσαι ἱκανὸς γιὰ τὸ γάμο, δὲν εἴσαι ἱκανὸς οὔτε καὶ γιὰ μοναχός.

Αὐτές τίς ψυχές, τὰ πνευματέμφορα Μοναστήρια τίς ἐδέχοντο μόνον ὡς ὑπηρετικὸ προσωπικὸ ἢ τοὺς ἐδίδαν μιὰ ἀπλήρην εὐχὴ νὰ φοροῦν κάποιον ῥάσο καὶ δὲν τοὺς ἐδίδαν Ἱερωσύνη, οὔτε "ἀγγελικὸ σχῆμα" ἐνῶ σήμερα ...

Τελειώνοντας τονίζομε ὅτι τόποι ἐπικίνδυνον σήμερα, δὲν εἶναι τὸ πλῆθος τῶν σαρκικῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ ἡ ἀπενεχοποίησις αὐτῶν. "Στῶμεν καλῶς".

**Εὐχαριστοῦμε ὅλες τίς ψυχές, τῆς ψυχῆς μας ἀδελφάδες
ποῦ μᾶς συμπαραστέκονται ποικιλοτρόπως.**

Ο Κορωνοϊός και η Θεία Κοινωνία

Με άφορμή την πανδημική γίνεται έντονος συζήτησης εάν μεταδίδονται ή όχι, τα μικρόβια και οι ιοί, διά της θείας κοινωνίας.

Οι απόψεις διίστανται. Και οι δύο πλευρές διατυπώνουν ὀρθολογιστικά και ἐπιστημονικά επιχειρήματα, αλλά δεν πείθουν.

Οι μὲν λέγουν, όταν κοινωνούμε με την αυτήν λαβίδα, μένουν ὁποσδήποτε κάποια ἰχνη σιέλου και εάν κάποιος πάσχει ἀπὸ λοιμώδη ἀσθένεια, σίγουρα θὰ μεταδοθῇ και εἰς ἄλλους.

Διὰ τοῦτο οἱ πάσχοντες ἀπομονώνονται εἰς τὰ Νοσοκομεία και ὅταν εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένεια, ὁ πάσχων μένει μόνος του εἰς κάποια δωμάτια και χρησιμοποιεῖ ἰδιαίτερα σκευή, ἐνδύματα και σκεπάσματα, πράγματα τὰ ὅποια δὲν ἔμπορεῖ νὰ τ' ἀμφισβητήσῃ κάποιος, πού ἔχει σῶας τὰ φρένας.

Οἱ δὲ ἀντιτείνουν τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπῆρξε και δὲν ὑπάρχει μία ἐπιστημονικὴ μελέτη, πού νὰ ἀποδεικνύῃ ὅτι ὑπῆρξε περίπτωσις νὰ ἔχη νοσήσῃ ὀρθόδοξος χριστιανός, ἀποκλειστικά ἐπειδὴ κοινωνήσῃ τῶν ἀγράντων μυστηρίων, ἐπὶ δύο χιλιάδες τῶρα χρόνια και δευτερον εάν μεταδίδοντο τὰ λοιμώδη νοσήματα ἀπὸ τὴν Θεία Εὐχαριστία, ἔπρεπε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο χιλιετηρίδων νὰ ὑπάρχουν χιλιάδες θύματα ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, πού καταλύουν τελικὰ τὸ ποτήριον μετὰ τὴν Θεία κοινωνία και μάλιστα παλαιότερα οἱ ἱερεῖς τῶν Σανατορίων μετὰ τὴν φυματίωσιν και μέχρι πρότινος μετὰ τὴν λέπρα. Ἀναμφισβήτητο ἱστορικὸ γεγονὸς, ὁ ἱερεὺς τῶν λεπρῶν τῆς νήσου Σπιναλόγκα.

Ὅσοι ἰσχυρίζονται ὅτι διὰ τῆς θείας Κοινωνίας μεταδίδονται οἱ μολυσματικὲς ἀσθένειες, ὅταν ἀντιμετωπίζουν τὰ επιχειρήματα τῶν ἀντιθέτων, ἀρχίζουν νὰ ἀμφιβάλλουν διὰ τίς θέσεις των και προσπαθοῦν νὰ ἀνατρέψουν τὰ επιχειρήματα των μετὰ διάφορα λογικοφανῆ επιχειρήματα, πού δὲν πείθουν.

Ἀντιθέτως, ἐνῶ κάποιοι πού λέγουν ὅτι διὰ τῆς θείας εὐχαριστίας δὲν μεταδίδονται μολυσματικὲς ἀσθένειες, ἐν τούτοις κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἐπρότειναν νὰ κοινωνοῦν οἱ πιστοὶ μετὰ ὁτομικά κουταλάκια. Νὰ ἀπολυμένεται ἡ λαβίδα κάθε φορά πού θὰ κοινωνῇ κάποιος, μετὰ οἰνόπνευμα. Οἱ ἀφελέστεροι τρέχουν νὰ "κοινωνήσουν" πρῶτοι, διὰ νὰ προφυλαχθοῦν!

Κάποιος Ἀρχιερεὺς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἔδωκε ἐντολή εἰς τοὺς ἱερεῖς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πανδημίας, νὰ μὴν κοινωνήσουν κανέναν!

Οἱ δὲ πλανεμένοι ἀδελφοί μας Παπικοί, ἔχουν καθιερώσει τὴν "Θείαν Κοινωνίαν" διὰ τῆς Ὀστίας και διὰ λόγους ὑγείας.

Ἀκόμη και τὸ ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας μας, τονίζει ἐντονα και μετ' ἐμφάσεως, εἰς τὴν θεωρίαν

βέβαια, ὅτι τὸ "θέμα τῆς θείας Κοινωνίας εἶναι ἀδιαπραγμάτευτον" εἰς τὸ βάθος τῆς φράσεως, κάποιοι διαβλέπουν ἀμφιβολία και διὰ τοῦτο θεωροῦν ὅτι ἐτηρήθη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας μας χαλαρὴ στάσις, εἰς τὴν πρωτόγνωρον ἀπόφασιν τῆς πολιτείας, νὰ κλείσουν οἱ Ἐκκλησίες!

Τὰ ἀνωτέρω επιχειρήματα και γεγονότα, ἔχουν φέρει σύγχυσιν εἰς πολλὰς ἀδύνατες ψυχές.

Ἡ σύγχυσις προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι μετὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρους και τὰ αὐτὰ λογικά και ἐπιστημονικά δεδομένα προσπαθοῦν νὰ ἐρμηνεύσουν δύο τελείως διαφορετικὰ πράγματα. Ὅμως εἶναι ἀναντίρρητος κανὼνας τὸ, ὅτι χιτίζεται μετὰ τὴν λογικὴν, πέφτει μετὰ τὴν λογικὴν, διότι "ὁ λόγος ἔχει πάντοτε ἀντίλογον".

Τὰ πάσης φύσεως μικρόβια και ἰοί, εἶναι ἀπρόσωποι μικροσκοπικοὶ ὁργανισμοί, οἱ ὅποιοι πολλαπλασιάζονται και μεταδίδονται ὅπου τὸ περιβάλλον τοὺς εὐνοεῖ, χωρίς καμμίαν προτίμησιν, βάσει τῶν φυσικῶν νόμων.

Ἡ θεία Εὐχαριστία δὲν εἶναι κάτι φυσικόν, οὔτε βεβαίως και κάτι τὸ ἀφύσικον, εἶναι κάτι τὸ "ὑπερφύσιν".

Εἰς τὴν θείαν Εὐχαριστίαν οἱ ἀνθρώπινες σαρκικὲς αἰσθήσεις, ἡ λογικὴ, ἡ ἐπιστήμη, δηλαδὴ τὸ πείραμα, ἡ παρατήρησις και ὁ μαθηματικὸς λογισμός, βλέπουν ἄρτον και οἶνον και τίποτε ἄλλο.

Οἱ πιστοὶ ὅμως, εἰς τὴν θείαν εὐχαριστίαν, "βλέπουν" και μάλιστα ἐναργῶς, τὸ θεανθρώπινον και θεανδρικό σῶμα, τοῦ, ἀπὸ ἀγάπης ἐνανθρωπήσαντος δευτέρου προσώπου τοῦ ἐν Τριάδι, δημιουργοῦ, προνοητοῦ και παντοδυνάμου Θεοῦ.

Οἱ πιστοὶ δὲν ἀδιαφοροῦν ἐνώπιον τῶν ἀσθενειῶν και λαμβάνουν ὅσα μέτρα ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των, ὅμως δὲν τὰ ἀπολυτοποιοῦν, ἄλλως τε οὔτε ἡ πραγματικὴ ἐπιστήμη πιστεῖ ὅτι γνωρίζει τελείως και ἐλέγχει ὅλες τῆς ἀσθενείας ἢ ὅτι κάποτε θὰ τίς ἐλέγξῃ.

Οἱ πιστοὶ προτάσσουν τὸ πραγματικὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο θέλημα, διότι πιστεῖ ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ὅτι "πάντα τῷ Θεῷ δεύτερα" (Σοφοκλῆς) και "ὅπου Θεὸς βούλεται νικᾷται φύσεως τάξις" (Ὑμνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), διότι πιστεῖ εἰς τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, "ὅστις διῆλθεν εὐεργετῶν (Πραξ. Ι38) ἐπὶ τῆς γῆς και "Θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ", (Ματθ. Δ23), ὅστις νίκησε και αὐτὸν τὸν θάνατον, διὰ τοῦ σωματικοῦ θανάτου Του, ἐπὶ τὸν Σταυρόν και τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεώς Του, γεγονότα πού ἐπαναλαμβάνονται μυστηριωδῶς μὲν, ἀλλὰ οὐσιαστικά και πραγματικά εἰς τέλεσιν τῆς θείας

Εὐχαριστίας.

Οἱ πιστοὶ ἀπολαμβάνουν τίς νόμιμες ἀπολαύσεις τῆς γῆϊνης ζωῆς, ἀλλὰ προσβλέπουν ἐναργῶς εἰς τίς πνευματικές χαρές, πού ἐπεκτείνονται πέραν τοῦ ὕλικου κόσμου.

Καί διὰ τίς πίστεως αὐτῆς τηροῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς κάθε δίλημμα καί ἀφήνουν τό ἀποτέλεσμα εἰς τόν Θεόν.

Ἄδιαφοροῦν ἐάν "δια πίστεως" σωθοῦν ἀπό "στόματα μαχαίρας" ἢ κοιμηθοῦν "ἐν φόνῳ μαχαίρας" (Εβρ. ΙΑ 34-37).

Πιστεύουν ὅτι τό αὐτό μεγαλεῖο τῆς πίστεως στόλίζει τόν Ἅγιον Ἰγνάτιον τόν θεοφόρον καί τόν προφήτην Δανιήλ, ἔστω καί ἐάν τόν πρῶτον τόν κατασπάραξαν τά λιοντάρια, ἐνῶ τόν δεύτερον τόν ἐσεβάσθησαν! (Δανιήλ ΣΤ 16-23).

Λίγο πρὶν ἀναληφθῇ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τούς μαθητάς Του.

"Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς ὁφεις ἄρουσι κ' ἂν θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μή ἀποθῶν βλάψῃ, ἐπὶ ἄρρωστους χεῖρας ἐπιθήσουσι καί καλῶς ἔξουσιν", (Μάρκου ΙΣΤ 15-18) λόγια πού ἰσχύουν καί θά ἰσχύουν δι' ὅλους τούς μαθητάς Του, μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Ἐπομένως διὰ τόν πραγματικά καί οὐσιαστικά ὀρθόδοξον Χριστιανόν, πού ὄχι μόνον πιστεύει, ἀλλὰ βιώνει τήν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, δέν ὑπάρχει κανένα δίλημμα νά κοινωνῇ τακτικά, εἰ δυνατόν καθημερινά, τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὑπὸ οἰασδήποτε συνθήκες, λαμβάνοντας ὅλες τίς δυνατές προφυλάξεις, χωρίς νά τίς ἀπολυτοποιεῖ καί νά γίνονται αἰτίαι καί ἀφορμή νά στερῇται τοῦ "Ποτηρίου τῆς ζωῆς".

Θά πρέπει ὅμως νά μή μᾶς διαφεύγῃ ὅτι κοινωνοῦμε εἰς ὑγίαν ψυχῆς καί σώματος, ὅταν ἔχομε ὀρισμένες πνευματικές προϋποθέσεις, εἰ δ' ἄλλως ἡ θεία Κοινωνία φέρνει ἀσθενεῖες καί θάνατον ψυχῆς καί σώματος, ὅπως μᾶς διαβεβαίει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν 1ην Κορινθίου ΙΑ 29-30, γράφοντας "ὁ γάρ ἐσθίων καί πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτοῦ ἐσθίει καί πίνει, μή διακρίνων τό σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοί ἀσθενεῖς καί ἀρρωστοί καί κοιμῶνται (ἔχουν πεθάνει) ἱκανοί". Ὅχι βεβαίως ἀπό μικρόβια καί ἰοῦς.

Οἱ μή πιστοί καί οἱ ὀλιγόπιστοι ἔχουν δίλημμα καί διερωτῶνται:

- Ὑπάρχει ἄλλη ὑποστατική καί πραγματική, ὄχι φανταστική, πραγματικότητα, πέραν τῆς ὕλης;
- Πρώτη αἰτία, "primum causa", εἶναι ὁ

παντοδύναμος Θεός ἢ "παντοδύναμος" Φύσις;

- Ὁ Θεός ἦρθε εἰς τήν γῆν "ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου" καί τό δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος ἔλαβεν ὅλην τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐκτός τῆς ἁμαρτίας καί ἐδίδαξεν, ἐσταυρώθη καί ἀνέστη ἡ εἶναι ἐπινόησις τοῦ ἀρρωστημένου νοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου;

- Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, παρὰ τίς πολύ σοβαρές ἀδυναμίες καί κάποτε, κάποιες ἀπιστίες εἶναι θεῖον καθήκονμα ἢ εἶναι ἕνας ἀπό τούς πολλούς ὀργανισμούς πού ἐδημιούργησεν ὁ ἄνθρωπος, διὰ τήν σαρκικήν ἐπιβίωσιν του;

Εἰς τά διλήμματα αὐτά δέν ὑπάρχει οὔτε θά ὑπάρξῃ λογική καί ἐπιστημονική ἀπάντησις. Εἶναι ἡ μεγίστη καί καθοριστική ἀπολύτως προσωπική ἐπιλογή καί ἀπόφασις τοῦ καθενός χωριστά.

Ἡ δέ διατήρησις τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς διὰ τούς πιστούς χριστιανούς μέ εἰς στίβον τῆς ζωῆς εἶναι δύσκολος "τοῦ φυλλάξασθε τ' ἀγαθὰ χαλεπώτερον ἐστὶ τοῦ κτήσασθαι" (Δημοσθένους) καί διὰ τοῦτο χρειάζεται νά ἐνισχύεται ἡ ἐπιλογὴ μας διὰ τῆς θείας χάριτος, πού πηγάζει ἀπὸ τήν ἐνσυνείδητον συμμετοχὴν μας εἰς τήν θείαν Εὐχαριστίαν.

Τέλος ὅσοι ἀπιστοῦν ἢ ἀμφιβάλλουν δια τήν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, θά ὠφεληθοῦν ἐάν τοποθετηθοῦν εἰλικρινά εἰς τὰ ὠπτέρω ἐρωτήματα, ἐάν βεβαίως ἔχουν ἀγαθὴν προαίρεσιν.

Προσευχὴ τῶν Χριστιανῶν πρό τῆς Κοινωνίας Ἡ φωνὴ τοῦ μαθητοῦ

1. Ὅταν, Κύριε, συλλογίζωμαι τό μεγαλεῖόν Σου καί τήν εὐτελείάν μου, καταισχύνομαι.

Διότι, ἂν δέν Σε προσεγγίζω, ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τῆς ζωῆς, καί ἂν Σε προσεγγίζω ἀναξίως, ἐξεγείρω τήν ὀργήν Σου.

Τί λοιπόν, νά κάμω, Θεέ μου, Προστάτα μου καί Σύμβουλέ μου, εἰς ὅλας μου τὰς ἀνάγκας;

2. Δεῖξον εἰς ἐμέ τήν εὐθείαν ὁδόν καί δίδαξόν με βραχείαν τινα πνευματικὴν ἐξάσκησιν, ἵνα προετοιμάζωμαι διὰ τήν θείαν Κοινωνίαν.

Διότι μοῦ εἶναι πολύ ψυχοφελές νά μάθω μέ πόσον ζῆλον καί εὐλάβειαν ὀφείλω νά παρασκευάζω τήν καρδίαν μου, διὰ νά λάβω καρποφόρως τό Μυστήριόν Σου, ἢ νά Σοῦ προσφέρω τήν μεγάλην ταύτην καί ἄγιαν θυσίαν.

("Μίμησις Χριστοῦ")

"ΔΙΑΓΝΩΜΗ", ΑΝΤΙΣΥΓΓΝΩΜΗΣ ΕΙΣ ΘΕΟΛΟΓΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ;

Η "Ε.Κ." αναδημοσιεύει τό κατωτέρω καίμενο εἰς μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ μάρτυρος Ἐπισκόπου Λαρίσης κυροῦ Θεολόγου, πού τήν 29ην Ἰουλίου συμπληρώνονται 24 χρόνια ἀπό τήν ὁσία κοίμησίν Του καί τῶν ἀδίκως ἐκθρονισθέντων λοιπῶν ἑνδεκα 11 Ἀρχιερέων.

Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ὁ ἀνεπανάληπτος Ἐπίσκοπος πού τόν ἐνθρόνισε ὁ Θεός στό θρόνο τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου καί στίς καρδιές τῶν πιστῶν, ἀγαπήθηκε ὅσο κανένας ἄλλος ἀπό τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί πολεμήθηκε ἀδυσώπητα καί πολεμάται ἀκόμη σήμερα μετά τῶν 12 συνεπισκόπων του, ὄντες κεκοιμημένοι, ἀπό τό ἐκκλησιαστικό κατεστημένο. Ἡ μνήμη ὅμως τῶν Ἁγίων εἶναι αἰώνια, ὅπως ὁ χρυσός καί ὁ ἀδάμας εἶναι ἀπρόσβλητοι, διατηροῦν διαχρονικά τήν ἀξία τους.

Ὁ νέος δεσπότης στή Λάρισα, ὁ Ἱερώνυμος (Νικολόπουλος) λαλίστατος κατά τά ἄλλα, ὤφειλε μέ τήν ἔλευσή του καί ὑποχρεοῦται νά ἐνεργήσει στήν Ἱ. Σύνοδο, γιά νά ἀρθεῖ τό ἀντικανονικό καί προσβλητικό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας, καθῶς καί ὁ ψευδεπίγραφος τίτλος τοῦ Τιτουλαρίου, τοῦ ἁγίου Θεολόγου καί τῶν Δώδεκα. Ὡστε νά "Ἀποκατασταθοῦν" τύποις ἔστω καί μετά θάνατον.

Νά ζητήσει ἐν συνάξει μετά τοῦ ἱερατείου μία βαθιά συγγνώμη ἀπό τήν ἅγιον Θεολόγο καί τόν πιστό λαό τῆς Λαρίσης ἐκ μέρους τῆς τοπικῆς καί Διοικούσης Ἐκκλησίας. Γιά τούς ἀδίκους διωγμούς καί τήν κατάφωρη καταπάτηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τήν ὁποία ὑπέστη ἡ Ἐκκλησία τῆς Λαρίσης καί τό αἱματοκύλισμα τῶν πιστῶν, ὥστε νά ἐπέλθει νηνεμία μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ὑπέγραψαν "Διαγνώμην" καί ὄχι Συγγνώμην ἀπό τόν Ἁγ. Νεκτάριον.

Ἡ πράξη αὐτά θά τιμοῦσε τόσο τόν ἴδιο καί θά ἀναδείκνυε τίς ἀγαθές προθέσεις, τά αἰσθήματά του καί τήν Κανονική ἐκκλησιολογία του. Περισσότερο ὅμως θά ἀποκαθιστοῦσε τό τρωθέν ἐκκλησιαστικό ἦθος καί τήν Ἱερή Τάξη. Σέ σχετική ἐνέργεια προέβη ὁ μακαριστός Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Πέτρος μέ τήν Σύνοδό του, γιά τήν ἀπηνῶς διωχθέντα Ἁγιο Νεκτάριο μέ μία περίεργη "Δίψυχη" "Διαγνώμη" (;) καί ὄχι μέ μία καθαρή καί ἀνόθευτο "Συγγνώμη". Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ Συγγνώμη αὐτή, ἐν μετανοία, πρέπει νά γίνει καί διά τούς 12 ἀδίκως ἐκθρονισθέντες Μητροπολίτες.

Θυμίζω παρόμοια πρωτοβουλία τοῦ μακαριστοῦ Χριστοδούλου εἰς τόν Ἐπιβατήριον λόγον του, ὅταν ἀπευθυνόταν εἰς τήν "Δαφνοστεφανωμένη ἀνατοχή μας" (ἐννοώντας τήν Νεολαία) ζητῶντας τῆς συγγνώμης. Ἀλλά αὐτή ὑπῆρξε κενή ἀληθινῶν ἔργων. Ἐξεφωνήθη μόνον πρὸς στιγμιαῖο ἐντυπωσιασμό καί ἐξαπάτηση τοῦ λαοῦ.

Μήπως ἡ καρδιά τους εἶναι πορωμένη;

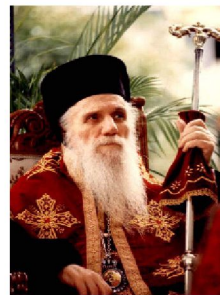
Βεβαίως, σὺν δαίμονι ἑλλειψη ἔχουν πλέον οἱ ἐν χειρὶ Θεοῦ Ζῶντος διωχθέντες ἅγιοι Μητροπολίτες, ὅπως καί οἱ Ἀγωνιζόμενοι Θεολόγοι τῆς Λαρίσης καί οἱ ἀνά τήν Ἑλλάδα Χριστιανοί. Δέν τούς λείπει ἡ "Συγγνώμη", καθότι, σεμνύνονται γιά τόν αἱματηρό Διωγμό τους ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅμως εἶναι ὑποχρέωση τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἀδικίας. Πρέπει νά τό ἐνεργοποιήσουν μόνον γιά τή δική τους τυπτομένη συνείδηση. Διότι, διαφορετικά οἱ τύψεις δέν θά παύσουν νά τούς μαστιγώνουν, ἐκτός καί ἐάν... οἱ Ὑπαίτιοι, οἱ Συνεργοί καί οἱ Συνοδοιπόροι τους... ἔχουν πορωθεῖ καί παγιωθεῖ στό κακό καί στή ἀναληψία.

Ὁ Λαρίσης Θεολόγος καί ἡ Δωδεκάδα τῶν παρανόμως καί ἀντικανονικῶς ἐκθρονισθέντων ἁγίων Ἐπισκόπων παραμένει φωτεινὸ "Σύνθηρον" παρὰ τῶν Ἁγίων πατέρων πού κοσμεῖ τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ νήφοντες εὐσεβεῖς Χριστιανοί, Λαρισαῖοι καί μὴ, δέν ἐξαπατῶνται, ἀπὸ δημόσιες ἀπατηλές ἐπιδρασιεύσεις πρὸς τό θεαθῆναι. Κατέχουν πλέον στά χέρια τους ἀπτά καί ἐμπρακτα πειστήρια τῶν πραγματικῶν ἀπόψεων γιά τοῦ ἁγίου Δώδεκα Ἐπισκόπους.

π. Ἀχίλλιος
(Ὁρθ. Τόπος 22-5-20)

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: "ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ". ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ. ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ. 2610 337,639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10 ΕΥΡΩ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΑΙ, 262 25, ΤΗΛ. 2610 276.731 FAX: 2610 277.015, Α.Φ.Μ. 099235662, Α' ΠΑΤΡΩΝ. Ηλεκ. Διευθ. www.enoriaki-kinisis.gr, Ηλεκ. Ταχ. patera.mentza@gmail.com